

עירובין נב

מעשה: רבה בר רב חנן הוה רגיל דאתי מארטיבנא לפומבדיתא. אמר: "תהא שביתתי בצינתא".
תגובת אבבי: אמר ליה אבבי: מאי דעתך, רבי מאיר ורבי יהודה — הלכה כרבי יהודה, ואמר רב חסדא: מחלוקת ב"מקום פלוני"! והא רב נחמן, ותניא כוותיה!
תגובת רבה לדברי אבבי: אמר ליה: הדרי בי.

שאלה: אמר רמי בר חמא: הרי אמרו שבת יש לו ארבע אמות. הנותן את עירובו, יש לו ארבע אמות, או לא?

תשובה: אמר רבא, תא שמע: **לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר, שלא יצא וערב ברגליו.** ואי אמרת אין לו — האי להקל?! להחמיר הוא!
דחיית התשובה: אפילו הכי ניחא ליה, כי היכי דלא נטרח וניפוק.

משנה מי שיצא לילך בעיר שמערבין בה, והחזירו חבירו

רבי יהודה	רבי מאיר
הוא מותר לילך, וכל בני העיר אסורין	כל שהוא יכול לערב ולא עירב — הרי זה חמר גמל
רב הונא: הכא במאי עסקינן — כגון שיש לו שני בתים, וביניהן שני תחומי שבת. איהו, כיון דנפק ליה לאורחא — הוה ליה עני. והני עשירי נינהו	

בריייתא לחזק רב הונא: תניא נמי הכי:

רבי יהודה	רבי יוסי ברבי יהודה
מי שיש לו שני בתים, וביניהן שני תחומי שבת, כיון שהחזיק בדרך — קנה עירוב	יתר על כן אמר: אפילו מצאו חבירו ואמר לו: "לין פה, עת חמה הוא, עת צינה הוא" — למחר משכים והולך.

רבה	רב יוסף
לומר	פליגי
להחזיק	דכולי עלמא לא פליגי דצריך

שאלה: כמאן אזלא הא דאמר עולא: מי שהחזיק בדרך והחזירו חבירו — הרי הוא מוחזר ומוחזק.

קושי על דברי עולא: אי מוחזר, למה מוחזק? ואי מוחזק, למה מוחזר?
תירוץ: הכי קאמר: אף על פי שמוחזר — מוחזק.

תשובה: כמאן — כרב יוסף, ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה — שמוחזק בדרך אפילו לא אמר כלום, קונה שביתה

מעשה: רב יהודה בר אשתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא. כי הוה אזיל, שבקיה עד דנחית דרגא, אמר ליה: בית הכא. למחר קדים ואזיל,

שאלה: כמאן — כרב יוסף, ואליבא דרבי יוסי בר יהודה?

תשובה: לא, כרבה, ואליבא דרבי יהודה.

רבי מאיר אומר כל שיכול לערב כו'.

קושי: הא תנינא חדא זימנא: **ספק, רבי מאיר ורבי יהודה אומרים: הרי זה חמר גמל.**

תירוץ: אמר רב ששת לא תימא טעמא דרבי מאיר ספק עירב ספק לא עירב הוא דהוי חמר גמל, אבל ודאי לא עירב — לא הוי חמר גמל. אלא: אפילו ודאי לא עירב הוי חמר גמל. דהא הכא ודאי לא עירב, וקא הוי חמר גמל.

משנה. **מי שיצא חוץ לתחום**

תנא קמא	רבי אליעזר
אפילו אמה אחת לא יכנס	שתים — יכנס, שלש — לא יכנס

עוד דין : אמר רבי חנינא : רגלו אחת בתוך התחום, ורגלו אחת חוץ לתחום — לא יכנס, דכתיב : **אי תשיב משפת רצף. "רצף" כתיב** .
קושי : והתניא : **רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום — יכנס !**
תירוץ : הא מני? אחרים היא, דתניא : **אחרים אומרים : למקום שרובו הוא נזקר** .
גירסא אחרת : איכא דאמרי, אמר רבי חנינא : רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום — יכנס, דכתיב : **אי תשיב משפת רצף — "רצף" קרינן** .
קושי : והתניא : **לא יכנס !**
תירוץ : הוא דאמר כאחרים, דתניא : **למקום שרובו הוא נזקר** .

רבי אליעזר אומר שחיים יכנס שלש לא יכנס.	רבי אליעזר אומר : אחת — יכנס, שחיים — לא יכנס	רבי אליעזר אומר : אפילו אמה אחת לא יכנס !
הא דעקר תרתי וקם אתלת	הא דעקר חדא וקם אתרתי	כי תניא ההיא למודד, דתנן : ולמודד שאמרו נותנין לו אלפים אמה — אפילו סוף מדתו כלה במערה.

משנה.

תנא קמא	רבי שמעון
מי שהחשיך חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס.	אפילו חמש עשרה אמות יכנס, שאין המשוחות ממצין את המדות מפני הטועין

הסבר : תנא : **מפני טועי המדה** .

משנה. **כיצד מעברין את הערים ? בית נכנס בית יוצא, פגום נכנס פגום יוצא, היו שם גרודיות גבוהות עשרה טפחים**

